

Δημιουργική Γραφή στο 6^ο Δημοτικό Σχολείο Πατρών

Οι μαθητές της Δ' Τάξης του 6ου Δημοτικού Σχολείου Πατρών έγραψαν μια Χριστουγεννιάτικη ιστορία. Όλα έγιναν με την καθοδήγηση της δασκάλας τους κας Ταμάμη Δέσποινας και της υπεύθυνης του τμήματος ένταξης του σχολείου κας Καπογιαννοπούλου Ελένης.

Η όλη προσπάθεια στηρίχτηκε στο εργαλείο του storyLogicNet. Το StoryLogicNet είναι μια πρωτοβουλία μιας ομάδας ευρωπαϊκών οργανισμών - πανεπιστημίων, σχολείων και εταιρειών -, υποστηριζόμενη από την ΕΕ, η οποία σκοπεύει να βελτιώσει τις ικανότητες των παιδιών για την πολυ-γραμματεία.

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες. Αξιοποιώντας δημιουργικά τον ελεύθερο, πρωινό χρόνο τους δούλεψαν μέσω webex. Αποφάσισαν το θέμα της ιστορίας, το μέγεθος και τους ήρωες. Τους ηθογράφησαν, έφτιαξαν το σχεδιάγραμμα της ιστορίας, την έγραψαν και την εικονογράφησαν. Υποχρέωσή τους ήταν να αποδεχτούν τις ιδέες των άλλων, να μην τις αλλάξουν αλλά να εμπλουτίσουν και να συνεχίσουν με τις δικές τους πλέον ιδέες την ιστορία. Δούλεψαν σε προαφασισμένες από άλλους συμμαθητές τους ιδέες και τις εξέλιξαν. Η συνεργασία και η δέσμευση των παιδιών ήταν μια μοναδική εμπειρία τόσο για αυτά όσο και για εμάς τους εκπαιδευτικούς.

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ:

«Κάποτε στη Φωτεινούπολη...

Το ΧΟ ΧΟ ΧΟ

Έγινε ΩΧ ΩΧ ΩΧ...»

Μια φορά κι έναν καιρό κάπου στο Βορρά ήταν μια πόλη. Η πόλη αυτή άκουγε στο όνομα Φωτεινούπολη. Σ' αυτή την πόλη κατοικούσαν Χριστουγεννιάτικα δέντρα. Ήταν πολύ φωτεινή. Ήταν πάντα χιονισμένη. Τα δέντρα φορούσαν τα πιο ωραία λαμπάκια και τα πιο φωτεινά αστέρια. Στη μέση της πόλης ζούσε ένα γέρικο έλατο. Ήταν πολύ ψηλό, με χοντρό κορμό και φουντωτό. Και μάλιστα είχε στην κορυφή του το φωτεινότερο αστέρι.

Ξαφνικά ξέσπασε μια χιονοθύελλα. Ήταν δυνατή και καταστροφική. Ανεμοστρόβιλος σάρωνε την πόλη. Τα δέντρα πάλευαν για να μείνουν στο έδαφος. Το χιόνι δε τους επέτρεπε να δουν. Στροβιλιζόταν στον αέρα και πετάγονταν με ορμή στα δέντρα. Και τότε συνέβη κάτι τρομερό. Ο ανεμοστρόβιλος πήρε το φωτεινότερο αστέρι του γέρικου δέντρου μας.

Το δέντρο ένιωσε λυπημένο. Ζήλευε όμως πάρα πολύ που τα άλλα δέντρα είχαν τα αστέρια τους. Τότε θύμωσε πολύ και του ήρθε μια σατανική ιδέα. Αποφάσισε να κλέψει τα λαμπάκια των άλλων δέντρων. Κι έτσι έκανε. Αυτά στενοχωρήθηκαν πολύ και θύμωσαν μαζί του. Επειδή όμως δεν ήθελαν να χαλάσουν τα Χριστούγεννα έβαλαν καινούρια λαμπάκια. Οπότε το γέρικο δέντρο δεν πέτυχε τον σκοπό του. Προσπαθούσε λοιπόν να βρει να κάνει κάτι πιο μόνιμο, πιο δραστικό. Αναπάντεχα εμφανίζεται ο Αϊ – Βασίλης. Είχε μια σημαντική δουλειά να κάνει. Αυτή την εποχή επισκέπτεται τη Φωτεινούπολη και αφήνει κάτω από τα δέντρα τα δώρα που θα μοιράσουν τα ξωτικά στα παιδιά όλου του κόσμου.

Εν τω μεταξύ στο γέρικο δέντρο έρχεται μια φαινή ιδέα. Είπε δυνατά με την ήρεμη φωνή του: « Θα μου ανάψουν τα λαμπάκια και θα ρουφήξω τα δωράκια». Γεμάτο χαρά αρχίζει να ρουφάει τα δώρα των διπλανών του δέντρων. Όσο τα βλέπει λυπημένα τόσο αυτό χαίρεται. Και αποφασίζει να κλέψει τα δώρα όλων των δέντρων. Τα κακόμοιρα τα δέντρα ανήμπορα να αντισταθούν φώναζαν λυπητερά:

Τα Χριστούγεννα χάλασαν!!!

Τα χειρότερα Χριστούγεννα!!!

Ο Άγιος Βασίλης από το μουσικό παράθυρο που μπορεί και βλέπει όλον τον κόσμο παρακολουθούσε έκπληκτος. Έβλεπε το δέντρο και έλεγε «ωχ, ωχ, ωχ το δέντρο το κακό που του ανάβουν τα λαμπάκια και ρουφάει τα δωράκια».

Και αποφάσισε να δράσει...

Του άστραψε μια φανταστική ιδέα! Αποφάσισε και έστειλε τα ξωτικά να βρουν ένα φωτεινό αστέρι στο γαλαξία. Τα ξωτικά ανεβασμένα στο ταρανδοδιαστημόπλοιο ξεκίνησαν το ταξίδι τους. Βρήκαν πολλά αστέρια αλλά όχι το πιο φωτεινό. Περίμεναν μέχρι να βραδιάσει μήπως κοιμόταν κανένα. Όταν ήρθε η νύχτα είδαν μπροστά τους το πιο φωτεινό αστέρι. Του διηγήθηκαν την ιστορία και το παρακάλεσαν να γίνει το αστέρι του γέρικου δέντρου. Το αστέρι το θεώρησε μεγάλη τιμή να φωτίσει το γέρικο δέντρο της Φωτεινούπολης.

Μπήκαν όλοι μαζί στο ταρανδοδιαστημόπλοιο και επέστρεψαν στη Φωτεινούπολη. Πήγαν στο Άγιο Βασίλη και του παρουσίασαν το αστέρι. Αυτός χάρηκε πολύ και ενημέρωσε αμέσως τα άλλα δέντρα της πόλης. Αυτά γεμάτα ενθουσιασμό από τα υπέροχα νέα αποφάσισαν να κάνουν στο γέρικο δέντρο μία γιορτή – έκπληξη. Δηλαδή, την ημέρα των γενεθλίων του θα του έκαναν δώρο το πιο φωτεινό αστέρι του γαλαξία.

Το γέρικο δέντρο συνέχιζε να ρουφάει τα δώρα και αντηχούσε η φωνή του σε όλη τη φωτεινούπολη να λέει « Μου ανάβουν τα λαμπάκια και ρουφάω τα δωράκια». Τα υπόλοιπα δέντρα χωρίς να του δίνουν σημασία ετοιμάζαν μουσικά τη γιορτή – έκπληξη. Έφτιαξαν στολίδια, κουραμπιέδες, μελομακάρονα, μπισκότα, κέικ και πολλών ειδών φυσικούς χυμούς.

Η μέρα των γενεθλίων έφτασε!!!

Το γέρικο ήταν λυπημένο γιατί σκεφτόταν ότι αυτά μπορεί να ήταν και τα τελευταία του γενέθλια. Θα τα περνούσε μόνο του, χωρίς αστέρι και χωρίς φίλους...

Ξαφνικά ακούστηκε χαρούμενη μουσική. Εμφανίστηκαν τα δέντρα φωτισμένα και φορτωμένα στα κλαδιά τους όλα τα καλούδια που είχαν ετοιμάσει. Το γέρικο δέντρο σάσισε. Δεν μπορούσε να πιστέψει στα μάτια του. Και τότε ο Άι- Βασίλης του πρόσφερε το φωτεινότερο αστέρι του γαλαξία. Και ξαφνικά η Φωτεινούπολη έγινε ακόμη πιο λαμπρή, ακόμη πιο φωτεινή!!!

Το γέρικο δέντρο χάρηκε πάρα πολύ. Γιόρτασε τα καλύτερα γενέθλια της ζωής του. Νιώθοντας τύψεις ζήτησε συγγνώμη από όλους κι επέστρεψε όλα τα δώρα που είχε ρουφήξει.

Η Φωτεινούπολη γιόρτασε τα ωραιότερα Χριστούγεννα του κόσμου!

Ξαναγεννήθηκε η αγάπη, η ομόνοια, η προσφορά και ο εθελοντισμός!

